

5

- Έστω πίνακας A μεγέθους $m \times n$, πίνακας B μεγέθους $n \times p$ και πίνακας C μεγέθους $r \times q$. Τι συνθήκες θα πρέπει να ικανοποιούν τα p, q, r έως ώστε να ορίζονται τα γινόμενα ABC , ACB και $A \cdot (B+C)$. Τι μεγέθος θα έχουν τα παραπάνω γινόμενα;

Αη. $m \times n$ $n \times p$ $r \times q$
 $A \cdot B \cdot C$

Για να ορίζεται ο πίνακας $A \cdot B \cdot C$ θα πρέπει $p=r$ και αυτός θα είναι μεγέθους $m \times q$.

$m \times n$ $r \times q$ $n \times p$
 $A \cdot C \cdot B$

Για να ορίζεται ο πίνακας $A \cdot C \cdot B$ θα πρέπει $n=r=q$ και αυτός θα είναι μεγέθους $m \times p$.

$m \times n$ $n \times p$ $r \times q$
 $A \cdot (B+C)$

Για να ορίζεται ο πίνακας $A \cdot (B+C)$ θα πρέπει $n=r, p=q$ και αυτός θα είναι μεγέθους $m \times q$.

- Να κατασκευασθεί πίνακας A , του οποίου ο γραφοχώρος περιέχει τα διανύσματα $(1, 1), (1, 2)$ ενώ ο οσπλοχώρος τα διανύσματα $(1, 0, 0), (0, 0, 1)$.

(6)

Αη. Επειδή τα διανύσματα $(1,1), (1,2)$ περιέχονται στο γραμμοχώρο του A , αυτός θα έχει 2 στήλες και επειδή τα διανύσματα $(1,0,0), (0,0,1)$ περιέχονται στο στήλοχώρο του A , αυτός θα έχει 3 γραμμές. Άρα ο A είναι μεγέθους 3×2 .

Ένα παράδειγμα πίνακα A που έχει τις ιδιότητες, στις οποίες αναφέρεται η άσκηση, είναι ο εξής:

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Προφανώς τα διανύσματα $(1,0,0), (0,0,1)$ ανήκουν στον στήλοχώρο του A , οπότε και τα διανύσματα $(1,1), (1,2)$ ανήκουν στον γραμμοχώρο του A , διότι

$$(1,1) = (1)(1,0) + (0)(0,0) + (1)(0,1)$$

$$(1,2) = (1)(1,0) + (0)(0,0) + (2)(0,1)$$

- Να βρεθεί βάση για τον υπόχωρο του $\mathbb{R}^5$ που παράχεται από τα διανύσματα $\vec{u}_1 = (1,1,1,0,0)$, $\vec{u}_2 = (1,-1,-1,1,1)$, $\vec{u}_3 = (2,0,0,1,1)$, $\vec{u}_4 = (0,-2,-2,1,1)$.

Αη. Ορίζουμε $V = L(\vec{u}_1, \vec{u}_2, \vec{u}_3, \vec{u}_4)$

και πίνακα

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & -1 & -1 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & -2 & -2 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

Προφανώς, Γραμμοχώρος του $A=V$.

Επομένως αρκεί να βρούμε βάση για
το γραμμοχώρο του A .

$$\begin{bmatrix} \textcircled{-1} & \textcircled{-1} & \textcircled{-1} & \textcircled{0} & \textcircled{0} \\ 1 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & -1 & -1 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & -2 & -2 & 1 & 1 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} \textcircled{-2} & \textcircled{-2} & \textcircled{-2} & \textcircled{0} & \textcircled{0} \\ 1 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & -2 & -2 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & -2 & -2 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

$$\sim \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & -2 & -2 & 1 & 1 \\ 0 & -2 & -2 & 1 & 1 \\ 0 & -2 & -2 & 1 & 1 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} \textcircled{1} & \textcircled{1} & \textcircled{1} & \textcircled{0} & \textcircled{0} \\ 0 & 1 & 1 & -\frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \\ 0 & -2 & -2 & 1 & 1 \\ 0 & -2 & -2 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

$$\sim \begin{bmatrix} \textcircled{1} & \textcircled{1} & \textcircled{1} & \textcircled{0} & \textcircled{0} \\ 0 & 1 & 1 & -\frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \\ 0 & 1 & 1 & -\frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Ο πίνακας A.K.M. που έχει προκύψει
έχει τον ίδιο γραμμοχώρο με τον
αρχικό πίνακα A. Οι μη-μηδενικές
γραμμές του πίνακα A.K.M. αποτελούν

8

Βάση για τον γραμμοχώρο αυτού του πίνακα, άρα τα διανύσματα $(1, 0, 0, 1/2, 1/2)$, $(0, 1, 1, -\frac{1}{2}, -\frac{1}{2})$ θα

αποτελούν βάση και για τον γραμμοχώρο του A , δηλαδή για τον υπόχωρο V .

● Να βρεθεί βάση για τον σπηλοχώρο

του πίνακα $A = \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & 2 \\ 2 & 1 & -3 & 4 \\ 1 & -2 & -1 & 2 \\ 2 & 1 & 3 & 4 \end{bmatrix}$

Αν. Ο σπηλοχώρος του A ταυτίζεται με τον γραμμοχώρο του A^T . Άρα αρκεί να βρούμε βάση για τον γραμμοχώρο του A^T .

$$A^T = \begin{bmatrix} -3 & -6 & -3 & -6 \\ 1 & 2 & 1 & 2 \\ 3 & 1 & -2 & 1 \\ 4 & -3 & -1 & 3 \\ 2 & 4 & 2 & 4 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} -4 & -8 & -4 & -8 \\ 1 & 2 & 1 & 2 \\ 0 & -5 & -5 & -5 \\ 4 & -3 & -1 & 3 \\ 2 & 4 & 2 & 4 \end{bmatrix}$$

$$\sim \begin{bmatrix} -2 & -4 & -2 & -4 \\ 1 & 2 & 1 & 2 \\ 0 & -5 & -5 & -5 \\ 0 & -11 & -5 & -5 \\ 2 & 4 & 2 & 4 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 & 2 \\ 0 & -5 & -5 & -5 \\ 0 & -11 & -5 & -5 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

9

$$\sim \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 & 2 \\ 0 & 11 & 11 & 11 \\ 0 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & -11 & -5 & -5 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 & 2 \\ 0 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 6 & 6 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

$$\sim \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 & 2 \\ 0 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

$$\sim \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Τα διανύσματα $(1,0,0,1)$, $(0,1,0,0)$, $(0,0,1,1)$ αποτελούν βάση για τον γραμμικό χώρο του A^T και επομένως και για τον ομηλοχώρο του A .

①

- Ο υπόχωρος που παράγεται από τα διανύσματα $\vec{u}_1 = (1, -1, 1)$, $\vec{u}_2 = (3, 4, -2)$ ταυτίζεται με τον υπόχωρο που παράγεται από τα διανύσματα $\vec{v}_1 = (9, 5, -1)$ και $\vec{v}_2 = (-17, -11, 3)$;

Απ. Ορίζουμε $U = L(\vec{u}_1, \vec{u}_2)$, $V = L(\vec{v}_1, \vec{v}_2)$,

$$A = \begin{bmatrix} 1 & -1 & 1 \\ 3 & 4 & -2 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 9 & 5 & -1 \\ -17 & -11 & 3 \end{bmatrix}.$$

Προφανώς

$U = \text{Γραμμοχώρος των } A$, $V = \text{Γραμμοχώρος των } B$

Από γνωστό θεώρημα οι πίνακες A και B θα έχουν τον ίδιο γραμμοχώρο εάν και μόνον εάν έχουν την ίδια γραμμοκανονική μορφή.

$$A = \begin{bmatrix} \textcircled{-3} & \textcircled{3} & \textcircled{-3} \\ 1 & -1 & 1 \\ 3 & 4 & -2 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} 1 & -1 & 1 \\ 0 & 7 & -5 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} 1 & -1 & 1 \\ 0 & 1 & -\frac{5}{7} \end{bmatrix} \\ \sim \begin{bmatrix} 1 & 0 & \frac{2}{7} \\ 0 & 1 & -\frac{5}{7} \end{bmatrix}.$$

(2)

$$B = \begin{bmatrix} 9 & 5 & -1 \\ -17 & -11 & 3 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} 1 & 5/9 & -1/9 \\ -17 & -11 & 3 \end{bmatrix} \sim$$

$$\sim \begin{bmatrix} 1 & 5/9 & -1/9 \\ 0 & -14/9 & 10/9 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} 1 & 5/9 & -1/9 \\ 0 & 1 & -5/7 \end{bmatrix} \sim$$

$$\sim \begin{bmatrix} 1 & 0 & 2/7 \\ 0 & 1 & -5/7 \end{bmatrix}.$$

Οι πίνακες A και B έχουν την ίδια γραμμοκανονική μορφή άρα έχουν τον ίδιο γραμμοχώρο και επομένως $V = U$.

- Έστω πίνακας A μεγέθους $n \times m$.
Να αποδειχθεί $\text{rank}(A) \leq \min\{m, n\}$. (Με $\text{rank}(A)$ συμβολίζουμε τον βαθμό του πίνακα A .)

Αν. Επειδή ο A είναι μεγέθους $n \times m$, έχουμε:

Γραμμοχώρος του A υποχώρος του $\mathbb{R}^m$
Στήλοχώρος του A υποχώρος του $\mathbb{R}^n$.

③

Επομένως

Διάσταση γραμμοχώρου του $A \leq m$.

Διάσταση στήλοχώρου του $A \leq n$.

Όπως από το Θεμελιώδες Θεώρημα
της Γραμμικής Άλγεβρας,

Διάσταση του γραμμοχώρου του $A =$
 $=$ Διάσταση στήλοχώρου του $A = r(A)$.

Άρα $r(A) \leq \min\{m, n\}$.

● Θεωρούμε το ομογενές γραμμικό
σύστημα

$$2x_1 - x_2 + x_3 - x_4 = 0$$

$$x_1 + x_2 - x_3 + 2x_4 = 0$$

$$x_1 - 2x_2 + 2x_3 - 3x_4 = 0$$

Να βρεθεί η διάσταση του
υπόχωρου των λύσεων του παραπάνω
ομογενούς συστήματος.

Αν. Από γνωστό Θεώρημα έχουμε ότι:

4

«Τα διανύσματα $\vec{x}$ που αποτελούν λύσεις του ομογενούς γραμμικού συστήματος $A\vec{x} = \vec{0}$, το οποίο έχει n εξισώσεις και m μεταβλητές, σχηματίζουν υπόχωρο του $\mathbb{R}^m$, διάστασης $m - \rho(A)$.»

Επομένως για να λύσουμε την άσκηση, αρκεί να βρούμε τον βαθμό του πίνακα A .

$$\begin{aligned} \begin{bmatrix} 2 & -1 & 1 & -1 \\ 1 & 1 & -1 & 2 \\ 1 & -2 & 2 & -3 \end{bmatrix} &\sim \begin{bmatrix} 1 & -1/2 & 1/2 & -1/2 \\ 1 & 1 & -1 & 2 \\ 1 & -2 & 2 & -3 \end{bmatrix} \sim \\ &\sim \begin{bmatrix} 1 & -1/2 & 1/2 & -1/2 \\ 0 & 3/2 & -3/2 & 5/2 \\ 0 & -3/2 & 3/2 & -5/2 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} 1 & -1/2 & 1/2 & -1/2 \\ 0 & 1 & -1 & 5/3 \\ 0 & -3/2 & 3/2 & -5/2 \end{bmatrix} \sim \\ &\sim \begin{bmatrix} 1 & -1/2 & 1/2 & -1/2 \\ 0 & 1 & -1 & 5/3 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 1/3 \\ 0 & 1 & -1 & 5/3 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

Άρα $\rho(A) = 2$ και επομένως ο υπόχωρος των λύσεων του $A\vec{x} = \vec{0}$ θα είναι υπόχωρος του $\mathbb{R}^4$ διάστασης $4 - \rho(A) = 2$.

(5)

- Έστω πίνακας A μεγέθους 23×15 και βαθμού 10. Ποιος είναι ο μέγιστος αριθμός γραμμικώς ανεξαρτήτων διανυσμάτων που ικανοποιούν το ομογενές γραμμικό σύστημα

$$A^T \vec{x} = \vec{0};$$

Αν. Επειδή ο πίνακας A είναι μεγέθους 23×15 , ο A^T θα είναι πίνακας μεγέθους 15×23 . Επομένως το

σύστημα $A^T \vec{x} = \vec{0}$ θα έχει 15 εξισώσεις και 23 μεταβλητές. Αρα χρησιμοποιώντας το θεώρημα που αναφέραμε στην επίλυση της προηγούμενης άσκησης, το σύνολο

των λύσεων του $A^T \vec{x} = \vec{0}$ θα είναι υπόχωρος του $\mathbb{R}^{23}$ διάστασης $23 - r(A^T)$. Όμως $r(A^T) = r(A) = 10$. Επομένως το σύνολο των λύσεων του $A^T \vec{x} = \vec{0}$ είναι υπόχωρος του $\mathbb{R}^{23}$ διάστασης 13. Σε ένα τέτοιο υπόχωρο, ο μέγιστος αριθμός Γ.Α. που θα υπάρχουν είναι 13 (όσα συγγεζέχουν σε μια βάση αυτού του υπόχωρου). Άρα ο μέγιστος αριθμός Γ.Α. διανυσμάτων που ικανοποιούν το $A^T \vec{x} = \vec{0}$ είναι 13.

6

- Έστω πίνακας A μεγέθους 5×7 με βαθμό 4. Αληθεύει ότι το γραμμικό σύστημα $A\vec{x} = \vec{b}$ είναι συμβατό για κάθε διάνυσμα $\vec{b}$ που ανήκει στο διανυσματικό χώρο $\mathbb{R}^5$.
Αη. Από γνωστό θεώρημα έχουμε ότι:

«Το σύνολο των διανυσμάτων $\vec{b}$ για τα οποία το $A\vec{x} = \vec{b}$ είναι συμβατό, ταυτίζεται με τον στήλοχώρο του πίνακα A ».

Άρα το $A\vec{x} = \vec{b}$ θα είναι συμβατό για κάθε διάνυσμα $\vec{b}$ που ανήκει στον διανυσματικό χώρο $\mathbb{R}^5 \iff$ ο στήλοχώρος του A ταυτίζεται με τον διανυσματικό χώρο $\mathbb{R}^5$.

Ο στήλοχώρος όμως του A δεν μπορεί να ταυτίζεται με τον διανυσματικό χώρο $\mathbb{R}^5$, διότι

Διάσταση στήλοχώρου του $A = \rho(A) = 4$, ενώ $\dim(\mathbb{R}^5) = 5$.

Επομένως το $A\vec{x} = \vec{b}$ δεν είναι συμβατό για κάθε $\vec{b}$ που ανήκει στο $\mathbb{R}^5$.

①

● Δίνεται ο πίνακας

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 2 \\ 2 & -1 & 3 \\ 4 & 1 & 8 \end{bmatrix}.$$

Να διαπιστωθεί ότι είναι αντιστρέψιμος και να βρεθεί ο αντιστροφός του.

Αη. Ο τετραγωνικός πίνακας A

είναι αντιστρέψιμος $\Leftrightarrow |A| \neq 0$.

Επομένως για να διαπιστώσουμε ότι ο A είναι αντιστρέψιμος, θα πρέπει να βρούμε την ορίζουσα του A .

Έχουμε $|A| = (1)A_{11} + (0)A_{12} + (2)A_{13}$

όπου $A_{11} = (-1)^2 \begin{vmatrix} -1 & 3 \\ 1 & 8 \end{vmatrix} = -11$

$A_{12} = (-1)^3 \begin{vmatrix} 2 & 3 \\ 4 & 8 \end{vmatrix} = -4$

$A_{13} = (-1)^4 \begin{vmatrix} 2 & -1 \\ 4 & 1 \end{vmatrix} = 6$

Επομένως

$|A| = (1)(-11) + (0)(-4) + (2)(6) = 1 \neq 0$

και άρα ο A είναι αντιστρέψιμος.

(2)

Τώρα για την εύρεση του αντιστροφου του A , έχουμε ότι:

$$A^{-1} = \frac{1}{|A|} A^* = \frac{1}{|A|} \begin{bmatrix} A_{11} & A_{12} & A_{13} \\ A_{21} & A_{22} & A_{23} \\ A_{31} & A_{32} & A_{33} \end{bmatrix}^T$$

Τους συνηαράγοντες A_{11}, A_{12}, A_{13}

τους ξέρουμε από προηγούμεως, άρα

θα πρέπει να βρούμε πρώτα τους υπολοίπους συνηαράγοντες των στοιχείων του A .
Έχουμε

$$A_{21} = (-1)^3 \begin{vmatrix} 0 & 2 \\ 1 & 8 \end{vmatrix} = 2,$$

$$A_{22} = (-1)^4 \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 4 & 8 \end{vmatrix} = 0,$$

$$A_{23} = (-1)^5 \begin{vmatrix} 1 & 0 \\ 4 & 1 \end{vmatrix} = -1,$$

$$A_{31} = (-1)^4 \begin{vmatrix} 0 & 2 \\ -1 & 3 \end{vmatrix} = 2,$$

$$A_{32} = (-1)^5 \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 3 \end{vmatrix} = 1, \quad A_{33} = (-1)^6 \begin{vmatrix} 1 & 0 \\ 2 & -1 \end{vmatrix} = -1.$$

③

Apa

$$A^{-1} = \frac{1}{|A|} A^* = \begin{bmatrix} -11 & -4 & 6 \\ 2 & 0 & -1 \\ 2 & 1 & -1 \end{bmatrix}^T = \begin{bmatrix} -11 & 2 & 2 \\ -4 & 0 & 1 \\ 6 & -1 & -1 \end{bmatrix}.$$